

Posudek školitele bakalářské práce

Autorka: Adéla BRŇOVJÁKOVÁ v Českých Budějovicích

Téma: *Komparativní analýza české a italské ústavy a rozbor příslušné právní terminologie*

Autorka předkládané bakalářské práce si vybrala vzhledem ke studovanému oboru neprávniho zaměření náročné téma, když se pokusila o „porovnání ústav a ústavních systémů České a Italské republiky“ (s. 8). Musím bohužel konstatovat, že název práce, ani její deklarovaný cíl neodpovídají realitě. Autorka byla pochopitelně nucena takto široké téma zúžit, když se zaměřila, jak to sama (trochu nešťastně) vyjádřila, „na moc zákonodárnou, a to z důvodu její rozsáhlosti a zajímavosti“ (tamtéž).

Úvodní lehce rozpačitý dojem se však na dalších stranách vytrácí. Autorka za užití vhodných metod systematicky směřuje ke svým dílčím cílům. Struktura práce, která je mimo úvod a závěr rozdělena do čtyř podrobněji členěných kapitol, je promyšlená. Nejprve je představen český a italský ústavní systém obecně, abychom byli poté blíže seznámeni s Parlamenty obou zemí. V druhé kapitole autorka popisuje postupně volební systém, parlamentní orgány, pravomoci komor, zákonodárný proces a imunitu členů parlamentů, v následující kapitole pak tyto oblasti porovnává. Na konec pak připojuje translatologický rozbor vybraných termínů ze studované oblasti s glosářem.

Předkládaná bakalářská práce je přínosná snahou o komplexní zpracování zvoleného tématu z oblasti srovnávacího práva, které v integrované Evropě neustále nabývá na významu. Především je nutno ocenit poctivou práci s relevantními primárními i sekundárními zdroji včetně italských, které autorka pro potřebu citování ve své práci sama a až na výjimky (např. *Comitato per la legislazione*) kvalitně překládá

Po věcné stránce tak převládá pozitivní dojem, zejména v popisné části. Autorka se velmi dobře zorientovala v obou úpravách, které přesně popsala a následně jasně vystihla rozdíly mezi nimi. Komparace samozřejmě mohla být v některých ohledech prohloubena, např. u zákonodárného procesu postrádám porovnání kvór, obecně však je kvalitní.

Jazyková čtvrtá kapitola s glosářem je ve srovnání s předchozí částí viditelně upozaděná, ať už rozsahem, či v tom, že se opírá o jediný pramen (Tomášek). Hlavně však zde autorka není důsledná při aplikaci teoretických poznatků na praktický materiál v podobě šesti rozebíraných termínů, k nimž se pokusila dohledat nejvhodnější české ekvivalenty. Např. výraz *Giunta* navrhuje překládat výpůjčkou, což však sama nerespektuje jak v textu, tak v následném glosáři. Podobně nejasný je výsledek rozboru termínu *Gruppo parlamentare*. Zásadní ukázkou důležitosti překladu pak vidíme u termínů *Commissione* a *Comitato*. Přestože z jazykového hlediska se navržené ekvivalenty „Komise“ a „Výbor“ jeví správné, z věcného hlediska tomu tak být nemusí.

Po formální a jazykové stránce hodnotím práci též kladně. Autorka prokázala, že ovládá metodiku zpracování vědeckých prací a práci napsala v kvalitní češtině, byť ojediněle narazíme na gramatické chyby (systematicky špatné užívání zájmena svůj) či překlepy.

Celkově práci považuji za zdařilou a přínosnou. Autorka přesvědčivě naplnila ohlášené cíle a práci zpracovala kvalitním způsobem. Práci proto **doporučuji** k obhajobě, u níž prosím o důslednější domyšlení translatologického rozboru vybraných termínů.

Výsledný dojem z předkládané bakalářské práce je příznivý, proto ji s výhradou úspěšné obhajoby navrhuji klasifikovat známkou **v ý b o r n ě**.

České Budějovice, 15. 1. 2015

JUDr. Mgr. Ivo Petru, Ph.D.